

de under, og det er der intet som helst om i regeringens udspil.

Ulandsstøtten er blevet skåret ned, og vi har mistet den moralske autoritet, vi havde tidligere. Miljøindsatsen er jammerlig, der er ingen visioner eller ideer her, og udlændingepolitikken har gjort Danmark indadvendt, samtidig med at vi eksporterer problemer til andre lande.

Men tingene hænger jo sammen. Det kan ikke hjælpe noget, at man har fine strategier om forskning, uddannelse og erhvervsudvikling, når man samtidig bliver så indadvendt, at man nægter unge mennesker at gifte sig med dem, de elsker, fordi vedkommende ikke er danske statsborgere, og fordi vedkommende kommer fra udlandet. Så har man skabt et lukket samfund, en lukket kultur og en lukket diskussion, som tilfældet er med regeringens politik.

Hvad hjælper det, at vi siger, at de unge mennesker skal rejse ud, dygtiggøre sig og tage del i de globale udfordringer, hvis vi så nægter dem at komme hjem, hvis de tilfældigvis gifter sig? Det er jo et helt forkert signal at sende. Hvad hjælper det, at vi vil være verdens førende land på en række områder, når vi samtidig sækker agterud i hele det internationale samarbejde, og når man ikke tager os alvorligt, som man gjorde det tidligere, når det drejer sig om overholdelse af menneskerettigheder, ulandsbistand og vores grønne profil – alle de områder, som vi må tage alvorligt, både af hensyn til selve problemerne, men også af hensyn til, at vi selv skal have en stærkere rolle at spille?

Kl. 19.50

Tingene hænger sammen. Vi kan ikke bare tage udgangspunkt i andegården, hvis vi skal spille en aktiv rolle i hele globaliseringsprocessen, og den sammenhæng mangler fuldstændig. Vi er nødt til som ansvarlige mennesker, men også for at få skabt en dansk strategi, at tage de globale problemer alvorligt. Vi må tage fattigdommen alvorligt, vi må tage alvorligt, at over 1 milliard mennesker må leve for under 1 dollar om dagen; vi må tage alvorligt, at der er sult, som skaber spændinger og skaber nye sikkerhedspolitiske udfordringer, og vi må tage alvorligt, at vi lever på lånt tid med vores olie. Hvis vi ikke gør en indsats på energipolitikområdet, vil olieresourcerne slippe op, og så står vi med nogle meget alvorlige problemer.

Vi må også tage alvorligt, at vi står med nogle globale klimaproblemer, som ændrer forholdene på vores klode. Det kan ikke hjælpe noget, at vi vedvarende kun tænker på i morgen og i over-

morgen. Vi må også have en politik for vores børn, vores børnebørn og vores oldebørn, vi må have et langsigtet perspektiv for vores politik, og det er der ikke her. Det er kortsigtede, indadvendte løsninger, og derfor er der et fantastisk misforhold mellem de mange fine ord og det, som er regeringens konkrete politik.

Hele beskæftigelsesindsatsen er et meget svagt punkt i den økonomiske politik. Hvis de økonomiske planer skal hænge sammen, skal der skabes mindst 60.000 job, men det er der ingen som helst strategi for og ingen konkrete forslag til. Man håber, at det sker, men man sammenblander, som hr. Jens Rohde gjorde her i formiddags, bevidst beskæftigelse med arbejdsudbud, som om det er de samme ting, og derfor må vi sige, at der er nogle kolossalt svage punkter her.

Hvorfor vil man ikke satse mere målrettet på en sammenkobling af miljø og job? Det er jo præcis et område, hvor vi kunne spille en international førerrolle og sige, at der er nogle globale problemer, der skal løses – miljøproblemer, klimaproblemer og olieressourceproblemer. Hvorfor går vi ikke i spidsen og skaber et brand, et varemærke »Made in Denmark«, gående på at vi er det grønne land, et grønt foregangsland, et land, der tager disse ting alvorligt, og et land, der skaber job på alle de områder? Der er ingen overvejelser om det, det er sniksnak, det er overvejelser på overskriftsplanet og intet som helst andet.

I valgkampen så vi, at statsministeren pludselig blev interesseret i udkantsområderne. Anledningen var fyringerne på slagteriet i Hjørring, og lige pludselig skulle der ske noget her – fint nok. Men hvor er de nærmere overvejelser om udkantsområderne i Danmark i det hele taget? Det er jo ikke bare Nordjylland, det handler om. Det handler også om Lolland-Falster, det handler om andre dele af Jylland, og det handler om andre dele af dette land, som er ved at sakke agterud i udviklingen, og hvor mange mennesker føler sig utrygge over for fremtiden. Hvor er de nærmere overvejelser over det?

Hvordan skaber man job for de ufaglærte, der bliver fyret i de job, der findes i øjeblikket? Hvordan får man de mennesker ind på arbejdsmarkedet på en ordentlig måde? Ved at bruge den offentlige sektor langt mere aktivt og offensivt til at skabe beskæftigelse. Hvorfor er man imod at genindføre den servicejobordning, som faktisk var en fantastisk god ordning for mange mennesker, der blev fyret? Hvorfor afviser man